

**DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI****z dnia 30 października 2014 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych Australii dotyczących kontrahentów centralnych z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji**

(2014/755/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, zasadnicze skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Australii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym kraju nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii.
- (3) W dniu 1 września 2013 r. Komisja zasięgnęła opinii technicznej Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (dalej „ESMA”) w sprawie rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Australii. Zgodnie z uzyskaną opinią techniczną wszystkie przepisy ujęte w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012 są odzwierciedlone w odpowiednich prawnie wiążących wymogach mających zastosowanie, na poziomie jurysdykcyjnym, do CCP posiadających zezwolenie w Australii.
- (4) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby ramy prawne i nadzorcze w państwie trzecim dotyczące dopuszczonych w nim CCP zostały uznane za równoważne z przepisami tego rozporządzenia, muszą być spełnione trzy warunki.
- (5) Po pierwsze, CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (6) Prawnne wiążące wymogi dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Australii, określone są w ustawie o spółkach z 2001 r. (Corporations Act), która wraz z odnośnymi regulacjami z 2001 r. (Corporations regulations) ustanawia ramy prawne dotyczące systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych. Część 7.3 ustawy o spółkach przewiduje, że przed udzieleniem licencji na prowadzenie działalności w zakresie rozliczania i rozrachunków, odpowiedni minister musi mieć pewność m.in. co do tego, że dany CCP posiada odpowiednie procedury i zasady działania zgodne z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi w celu zagwarantowania, w możliwie największym zakresie, że ryzyko systemowe zostało ograniczone oraz że dany CCP działa w uczciwy i skuteczny sposób. CCP zobowiązany jest również posiadać odpowiednie rozwiązania w zakresie konfliktu interesów oraz umożliwiające egzekwowanie wewnętrznych zasad i procedur. Australijska komisja ds. papierów wartościowych i inwestycji (Australian Securities and Investments Commission, dalej „ASIC”) oraz australijski bank centralny (Reserve Bank of Australia, dalej „RBA”) pełnią funkcję doradczą wobec ministra w odniesieniu do wydawania licencji dotyczących systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych oraz zmian odnośnych zasad i procedur wewnętrznych; są również odpowiedzialne za ocenę zgodności działania CCP z wymogami określonymi w ustawie o spółkach, przy czym ASIC jest także odpowiedzialna za egzekwowanie tych przepisów.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

- (7) ASIC zapewnia wytyczne regulacyjne podmiotom objętym regulacjami, dostarczając wyjaśnień na temat konkretnych kwestii objętych przepisami. W szczególności w grudniu 2012 r. ASIC dokonała przeglądu swoich wytycznych regulacyjnych dotyczących licencjonowania i nadzoru nad licencjami dotyczącymi systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych w ramach aktualizacji przewodnika regulacyjnego 211 pt. „Systemy rozliczeniowe i rozrachunku: podmioty australijskie i zamorskie” (Regulatory Guide 211 „Clearing and settlement facilities: Australian and overseas operators”). Przyjęty przez ASIC przewodnik wdraża zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydane w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych<sup>(1)</sup> (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”), które to zasady są istotne z perspektywy obowiązków przewidzianych w ustawie o spółkach, oraz zawiera wskazówki dla CCP dotyczące dopełnienia tych obowiązków. Nieprzestrzeganie obowiązków wynikających z ustawy o spółkach, której przepisy wyjaśniono w przewodniku regulacyjnym 211, może zatem skutkować działaniami egzekucyjnymi i sankcjami.
- (8) Na mocy ustawy o spółkach RBA jest uprawniony do ustalania standardów stabilności finansowej w celu zagwarantowania takiego sposobu działania CCP, który sprzyja ogólnej stabilności australijskiego systemu finansowego lub ją wspiera. W szczególności w listopadzie 2012 r. rada ds. systemów płatniczych RBA zatwierdziła nowe standardy stabilności finansowej dotyczące kontrahentów centralnych (Financial Stability Standards for Central Counterparties, dalej „FSS”), obejmujące 21 standardów, wraz z towarzyszącymi im normami szczegółowymi i wskazówkami. FSS weszły w życie w marcu 2013 r., poza pewnymi normami uszczegóławiającymi, które zaczęły obowiązywać z dniem 31 marca 2014 r. Wszyscy CCP posiadający licencję muszą spełniać standardy FSS.
- (9) Podstawowe zasady dotyczące systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych określone w części 7.3 ustawy o spółkach i regulacjach korporacyjnych, wyjaśnione w przewodniku regulacyjnym 211 przygotowanym przez ASIC, oraz FSS określone przez RBA (zwane razem „zasadami naczelnymi”) ustanawiają wysokie standardy, do których CCP mają obowiązek się zastosować, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Australii. Wspomniane zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Australii. Aby dopełnić wymogów określonych w zasadach naczelnych, CCP przyjmują ponadto wewnętrzne zasady i procedury, które muszą być zgodne z wymogami szczegółowymi określonymi w ustawie o spółkach i regulacjach korporacyjnych, wyjaśnionymi w przewodniku regulacyjnym 211, oraz z FSS; owe wewnętrzne zasady i procedury są przedkładane odpowiedniemu ministrowi przed uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie działalności jako system rozliczeniowy i rozrachunku. CCP mają obowiązek zgłaszać ministrowi zmiany w swoich zasadach i procedurach wewnętrznych. Minister może nie wyrazić na nie zgody. Zasady i procedury wewnętrzne CCP mają takie same skutki jak umowy i są prawnie wiążące dla CCP oraz ich uczestników.
- (10) Zasadnicze skutki prawnie wiążących wymogów określonych w zasadach naczelnych mających zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w Australii są równoważne ze skutkami wymogów określonych w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (11) Komisja stwierdza zatem, że rozwiązania prawne i nadzorcze Australii dają gwarancję, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym kraju, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (12) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Australii dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym kraju muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór i egzekwowanie prawa w odniesieniu do tych CCP.
- (13) CCP posiadający zezwolenie w Australii podlegają nadzorowi prowadzonemu na bieżąco przez ASIC i RBA. ASIC jest odpowiedzialne za egzekwowanie przestrzegania przez CCP ich zobowiązań wynikających z ustawy o spółkach i w tym zakresie przeprowadza okresowe oceny zgodności działania CCP z ich obowiązkami określonymi w licencji, oprócz obowiązków wynikających z FSS oraz dotyczących zmniejszenia ryzyka systemowego, a w szczególności ocenia, czy CCP wywiązują się z ciążącego na nich obowiązku działania w uczciwy i skuteczny sposób w możliwym zakresie; ASIC przedstawia również odpowiedniemu ministrowi sprawozdanie, które jest publikowane. RBA monitoruje, czy CCP wywiązują się ze swoich zobowiązań wynikających z odnośnych licencji oraz dotyczących stabilności finansowej i ograniczenia ryzyka systemowego, przeprowadzają okresowe oceny zgodności poszczególnych CCP ze standardami FSS oraz przedstawiają ministrowi sprawozdanie, które również jest publikowane. CCP posiadający zezwolenie w Australii mogą otrzymać pisemne wskazówki przygotowane przez ministra lub ASIC. Jeśli CCP nie przestrzega pisemnych wskazówek, ASIC może wystąpić na drogę sądową, a sąd może nakazać CCP ich przestrzeganie.
- (14) Komisja stwierdza zatem, że rozwiązania prawne i nadzorcze w Australii dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym kraju przewidują skuteczny bieżący nadzór i egzekwowanie prawa.

(1) Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatnościowej i Rynkowej (dalej „CPMI”).

- (15) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Australii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (16) CCP z państw trzecich mogą wystąpić o licencję dla podmiotów zamorskich świadczących usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe (dalej „licencja CCP dla podmiotów zamorskich”) umożliwiającą im świadczenie w Australii niektórych lub wszystkich usług rozliczeniowych, do których świadczenia są uprawnieni we własnym kraju.
- (17) Kryteria stosowane w odniesieniu do CCP z państw trzecich ubiegających się o licencję CCP dla podmiotów zamorskich są porównywalne do kryteriów dotyczących CCP z państw trzecich ubiegających się o uznanie przewidzianych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Warunkiem wstępnym uznania jest wystarczająca równowaga — pod względem stopnia ochrony przed ryzykiem systemowym oraz pod względem poziomu osiągniętej skuteczności i uczciwości usług — systemu regulacyjnego państwa trzeciego, w którym CCP posiada zezwolenie, z australijskim systemem regulacyjnym dotyczącym porównywalnych CCP krajowych. Ocena „wystarczającej równowagi” obejmuje aspekty podobne do tych, które są oceniane na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Do udzielenia licencji CCP dla podmiotów zamorskich wymagane jest również ustanowienie ram współpracy pomiędzy organami australijskimi oraz odnośnymi organami nadzoru za granicą.
- (18) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Australii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (19) Należy zatem uznać, że ramy prawne i nadzorcze Australii dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym kraju spełniają warunki określone w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz że ramy te są równoważne wymogom ustanowionym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012. Komisja, informowana przez ESMA, powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Australii odnoszących się do CCP oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

Do celów art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ramy prawne i nadzorcze Australii mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w tym kraju — na które składają się: część 7.3 ustawy o spółkach z 2001 r. (Corporations Act 2001) oraz regulacje korporacyjne z 2001 r. (Corporations Regulations 2001) wraz z wyjaśnieniami zawartymi w przewodniku regulacyjnym 211 pt. „Systemy rozliczeniowe i rozrachunkowe: podmioty australijskie i zamorskie” (Regulatory Guide 211 „Clearing and settlement facilities: Australian and overseas operators”), a także standardy stabilności finansowej dotyczące kontrahentów centralnych (Financial Stability Standards for Central Counterparties) — uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

#### Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2014 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący